

хавіком унутранага згарання. У Расіі аўтамабілебудаванне пачалося перад 1-й сусв. вайной на Руска-Балтыйскім з-дзе ў Рызе, у СССР — у 1924, калі на з-дзе АМО (Масква) вылучылі першыя грузавікі АМО-Ф15.

Вытворчасць А. на Беларусі пачалася ў 1947 на Мінскім аўтазаводзе (самазвал МА3-205 грузападмальнасцю 6 т). У 1995 МА3 выпускаў А. 5-га пакалення: велікагрузныя А. і аўтапаязды поўнай масай да 40 т (МА3-54323), да 44 т (МА3-54321, -54326, -64229), да 50 т (МА3-64221, -64226, -63031), грузавыя А. высокай праходнасці (МА3-6317, -63171), самазвалы (МА3-5551), леса-возы (МА3-5434), аўтобусы гарадскія (МА3-101) і турысцкія (МА3-151). Беларускі аўтазавод (г. Жодзіна) працуе з 1958, у 1995 асн. прадукцыю яго складалі кар'ерныя самазвалы грузападмальнасцю 30, 42, 80, 120, 180 і 200 т (адпаведна БелАЗ-7540, -7548, -7549, -7512, -75215 і -7530), шлакавозы (БелАЗ-7920) і аэрадромныя цягачы (БелАЗ-74211). Магілёўскі аўтазавод у 1959 пачаў выпускаць аднавосевыя цягачы, у 1995 вырабляў самазвалы грузападмальнасцю 23 т (МаАЗ-75051), самазвальныя аўтапаязды (МаАЗ-7405-9586) для работ у шахтах і тунэлях, аўтабетоназмяшальнікі (СМБ-49). У 1992 на базе вытв.-сці спец. колавых цягачоў МА3а абсталювалі Мінскі з-д колавых цягачоў, які ў 1995 выпускаў сям'ю пазадарожных А. «Волат» (7909) з колавай формулай 8x8, што працуюць у складзе аўтапаяздоў для перавозкі розных грузаў, леса-возы, трубавазы (для трубаў да 36 м, агульнай масай да 40 т), цягачы грузападмальнасцю да 50 і 65 т, чатырохвосевыя шасі (69232) пад кранавае абсталюванне з вылетам стралы да 50 м і шасцівосевыя (79191) пад абсталюванне для бурэння нафтагазавых свідравін. У 1994 пачаты выпуск аўтобусаў «Амкадор-Ікарус-28033» акт. т-вам «Амкадор-Пінск», аўтобусаў ЛіАЗ-5256 на доследным з-дзе «Нёман» у г. Ліда і зборка мікралітражных А. ВАЗ-1111 «Ака» на Гродзенскім з-дзе карданых валоў. Гл. таксама *Аўтамабільная прамысловасць, Аўтамабільны транспарт, Аўтамабільны спорт*.

Літ.: Автомобиль: Основы конструкции. 2 изд. М., 1986; Боровских Ю.И., Буралев Ю.В., Морозов К.А. Устройство автомобилей: [Практ. пособие]. М., 1988; Анохин В.И. Отечественные автомобили. 4 изд. М., 1977. А.С.Рукцешэль.

АўТАМАБІЛЬНАЯ ДАРОГА, дарога для руху *аўтамабільнага транспарту*. Асн. элементы: *земляное платно* (у насыпе ці ў выемцы, з вышкамі і водаадводнымі канавамі), шматслойнае *дарожнае адзенне* (з трывалым верхнім слоём — дарожным пакрышчём), штучныя збудаванні (*масты, тунэлі, пуцэправоды, дрэнажныя сістэмы, падпорныя сценкі, ахоўныя галерэі і інш.*). Высокатэгарыйныя А.д абсталюваюцца *знакамі дарожнымі, святлафорамі, інфарм. табла, сродкамі тэхнал. і аварыйнай сувязі, асвятляльнымі сістэмамі, будынкамі і збудаваннямі аўтасэрвісу (аўтазаправачныя станцыі, аўта-*

вакзалы, матэлі, станцыі тэхн. абслугоўвання і інш.), а таксама будынкамі дарожна-эксплуатацыйных і аўта трансп. службаў. А.д маюць таксама развязкі, падземныя пераходы, жывёлапрагоны, з'езды і ўезды, пераходна-скорасныя палосы, веласіпедныя дарожкі, снегахалоўныя палосы, дэкар. насаджэнні і інш.

Праезная частка можа мець 1—4 і больш палос руху. Па баках праезнай часткі робяць абчыны, паміж сустрэчнымі напрамкамі — раздзяляльную паласу. У залежнасці ад разліковай інтэнсіўнасці руху А.д падзяляюцца на 5 катэгорый. Шырыня праезнай часткі дарогі 1-й катэгорыі 2x7,5 м і больш, 5-й катэгорыі 4,5 м, разліковая скорасць руху адпаведна 150 і 60 км/гадз. Дарогі 1—3-й катэгорый маюць асфальта-ці цэментбетоннае пакрышчэ, 3—4-й — пакрышчэ з каменных матэрыялаў, умацаваных арган. ці мінер. вяжучымі. Дарогі 4—5-й катэгорый пераважна з пясчана-жвіровых сумесяў ці грунтоў, стабілізаваных вяжучымі або грануламетрычнымі дабаўкамі. А.д бываюць агульнага карыстання (рэспубліканскія і мясцовыя) і ведамаснага (с.-г., прамысл. прадпрыемстваў, лясных, рэкрэацыйных, гар. і інш.). А.д для скораснага руху аўта транспарту без перасячэнняў на адным узроўні наз. *аўтамагістралямі*. А.д. Брэст—Мінск — граніца Расійскай Федэрацыі мае статус міжнароднай (Е-30). Усяго ў Беларусі больш за 50 тыс. км дарог агульнага карыстання і каля 200 тыс. км ведамасных, у т.л. 10 тыс. км у гарадах і населеных пунктах.

Літ.: Бабков В.Ф., Андреев О.В., Замахов М.С. Проектирование автомобильных дорог. Ч. 1—2. 3 изд. М., 1970; Морозов И.В. Планета дорог. Мн., 1992. *І.І.Леановіч.*

АўТАМАБІЛЬНАЯ ПРАМЫСЛОВАСЦЬ, галіна машынабудавання. Асн. прадукцыя: *аўтамабілі, вузлы, арграты, цягачы, прычэпы, паўпрычэпы, мататцыклы, веласіпеды, мапеды і запасныя часткі да іх. Характарызуецца высокім узроўнем спецыялізацыі, шчырокам каапераваннем, перадавай тэхналогіяй, цеснымі сувязямі з металургічнай, металаапр., электратэхн., прылада-*

буд., хім., нафтахім. і інш. галінамі прам.-сці.

А.п. узнікла ў канцы 19 ст. (Германія, Францыя, Вялікабрытанія, ЗША), з пач. 20 ст. развіваецца ў Расіі. Першыя легкавыя аўтамабілі выпушчаны ў Рызе ў 1908—15 (з-д «Руса-Балт»), грузавыя — у 1924 [з-д АМО («Аўтамабільнае Маскоўскае таварыства») у Маскве] і ў 1925 (Яраслаўскі аўтамаб. з-д). У 1931—32 закончана рэканструкцыя АМО (цяпер ЗІЛ, аўтамаб. з-д імя Ліхачова) і пабудаваны Горкаўскі аўтамаб. з-д (Ніжні Ноўтарал), з 1940 выпускаюцца малалітражныя аўтамабілі на Маскоўскім аўтазборачным з-дзе (цяперашні АЗЛК). У час Вял. Айч. вайны створаны Уральскі (г. Міяс) і Ульянаўскі з-ды, пасля вайны прадпрыемствы А.п. пабудаваны ў розных рэгіёнах б. СССР [у гарадах Мінск, Крамянчуг, Кутаісі, Жодзіна, Саранск, Запарожжа, Бішкек (б. Фрунзе)], створаны заводы па выпуску аўтобусаў [Львоў, Паўлава (на р. Ака), Лікіна ў Маскоўскай вобл.], мікрааўтобусаў у Рызе і інш. У 1970 даў прадукцыю Волжскі аўтамаб. з-д (ВАЗ), у 1976 — комплекс заводаў у г. Набарэжныя Чаўны (КамАЗ).

У 1991 на прадпрыемствах б. СССР выпушчана 1657 тыс. аўтамабіляў, у т.л. легкавых 1059 тыс., грузавых 524 тыс., аўтобусаў 74 тыс. Найб. ўзровень вытворчасці быў дасягнуты ў 1980 (выпушчана 2199 тыс. аўтамабіляў). Сусв. А.п. вызначаецца высокай канцэнтрацыяй вытв.-сці і збыту ў адносна невял. колькасці канцэрнаў-манапалістаў. У ЗША 90% аўтамабіляў выпускаюць з-ды «вядлікай тройкі» — «Джэнерал мотарс», «Форд мотар» і «Крайслер». Японскія фірмы «Таёта мотар» і «Нісан мотар» выпускаюць больш за 60% аўтамабіляў краіны, «вядлікая чашчёрка» Германіі — «Фольксвагенверк», «Мерседэс-Бенц», «А. Опель» і «Форд» — 75%, італьянскія фірмы «ФІАТ», «Альфа Рамео» і «Лянчія» — 80% аўтамабіляў, у Францыі вядучыя фірмы «Рэно» і «Пежо». Штогод у свеце вы-

Дынаміка вытворчасці аўтамабіляў ў свеце (у тыс. шт.)

Год	ЗША і Канада	Еўропа	Японія	Астатні свет	Увесь свет
1950	8394	1991	32	160	10 577
1960	8303	6837	482	866	16 488
1970	9444	13 033	5289	1637	29 403
1980	9334	15 445	11 043	2692	38 514
1985	13 586	16 015	12 271	2939	44 811
1990	11 711	18 651	13 487	4496	48 345
1992	11 670	17 244	12 499	5964	47 377

Аўтамабільная дарога: 1 — земляное платно; 2 — праезная частка; 3 — абчына; 4 — дарожны знак; 5 — агароджальны слупок; 6 — кювет; 7 — раздзяляльная паласа.

